

sikoen for udredelsen af dagpenge i de første 13 uger efter ulykkestilfældets indtræden. Dette skal gælde i arbejdsforhold, hvor den ansatte ifølge lov, aftale eller sædvane har krav på løn under sygdom. Når dette er tilfældet, ses der nemlig ikke at være nogen grund til at etablere en egentlig dagpengeforsikring, der i de fleste tilfælde alene ville føre til, at dagpengene skulle udbetales til arbejdsgiveren, jfr. ulykkesforsikringslovens § 30. Bestemmelsen går alene ud på, at arbejdsgiveren ikke er forpligtet til at afgive risikoen for udredelse af dagpenge for de første 13 uger efter et ulykkestilfælde, og den tilskadekomnes krav efter ulykkesforsikringsloven er de samme, som hvis arbejdsgiveren havde afgivet sin risiko til et forsikringsselskab, herunder på indenfor hele 13-ugers perioden at blive stillet økonomisk lige så godt, som hvis forsikring var tegnet. For at sikre den ansattes rettigheder i tilfælde af arbejdsgiverens manglende betalingsevne er det samtidig foreslået, at det skal være en forudsætning for den omhandlede fritagelse for egentlig forsikringspligt, at arbejdsgiveren i et i henhold til ulykkesforsikringsloven anerkendt selskab tegner en garantiforsikring som sikkerhed for opfyldelsen af hans forpligtelse efter loven.

Ændringsforslaget til § 23 er hovedbestemmelsen i det foreliggende forslag, idet efter forslaget 13-ugers bestemmelsen afskaffes og erstattes af en regel om, at dagpenge udbetales fra 7. dagen efter ulykkestilfældets indtræden. For de såkaldte frivillige forsikringer er der i henhold til 2. pkt. gjort en undtagelse, således at det overlades til de forsikrede selv, om de vil have dagpenge fra et tidligere tidspunkt end efter de hidtil gældende regler. I lighed med hvad der i almindelighed gælder inden for arbejdsløshedsforsikringen, har man fundet det rigtigt at foreslå en karenstid på 6 dage, hvilket dels vil lette administrationen af ordningen ganske betydeligt, dels i nogen grad vil modvirke fristelse til misbrug efter småskader.

Ændringsforslagene til §§ 24 og 27. Når dagpenge ydes fra den 7. dag efter ulykkestilfældets indtræden i stedet for fra den 14. uges begyndelse, er der ingen nævneværdig trang til bestemmelsen i lovens § 24, der giver de anerkendte sygekasser (statskontrollerede sygeforeninger) ret til hos forsikringsselskaberne i almindelighed at få godtgjort dagpenge, de har udbetalt i anledning af tilskadekomst, der begrundes krav på pengeydelse i henhold til ulykkesforsik-

ringsloven, herunder navnlig dagpenge for de første 13 uger efter ulykkestilfældets indtræden. Man foreslår derfor, at denne bestemmelse udgår og erstattes med en ny bestemmelse, der i forslaget er taget op som nyt stk. 2 til § 27, og hvorefter de anerkendte sygekasser (statskontrollerede sygeforeninger) under nærmere angivne betingelser hos forsikringsselskaberne kan kræve dækning for dagpenge, som er ydet for tidsrum, for hvilke der senere tilstås dagpenge i henhold til ulykkesforsikringsloven.

Af systematiske grunde foreslås det nuværende § 27, stk. 1, overflyttet til § 24.

Ændringsforslagene til §§ 28, 45 og 47 er ændringer af praktisk karakter, der skal gøre administrationen mere smidig, t. eks. med hensyn til kravene til den dokumentation, som er nødvendig for, at der kan tages stilling til dagpenspørgsmålet. Anmeldelse om ulykkestilfælde foreslås som regel at skulle indgives direkte til vedkommende forsikringsselskab for af dette eventuelt at blive videresendt til direktoratet for ulykkesforsikringen.

De med lovforslaget forbundne *udgifter* kan kun angives rent skønsmæssigt. Ifølge en af direktoratet for ulykkesforsikringen foretagen sandsynlighedsberegning, der bygger på erfaringer i Sverige med hensyn til antal tilskadekomne og sygedagenes varighed, vil skadeudgifterne i henhold til loven ved de foreslåede ændringer stige med ca. 20 mill. kr. Hertil kommer administrationsudgifter for selskaberne på knapt 7 mill. kr., jfr. ulykkesforsikringslovens § 15, stk. 8.

Imidlertid kan disse tal ikke tages som udtryk for den merudgift, der vil blive pålagt arbejdsgiverne, idet der i forhold til disse vil blive forskellige besparelser. Således må man regne med en besparelse for arbejdsgiverne på 5—7 mill. kr., herunder alene for landbruget 2,5—3 mill. kr., derved, at i kraft værende private forsikringer — oftest tegnet i henhold til kollektive overenskomster — der sikrer dagpenge for de første 13 uger efter et ulykkestilfældes indtræden, kan bortfalde. Endvidere kan der påregnes en mindre besparelse ved, at den af selskaberne i medfør af ulykkesforsikringslovens § 24 hidtil ydede refusion til sygekasserne for de af disse ydede dagpenge i indtil 13 uger efter ulykkestilfældets indtræden, nu bortfalder. Endelig kan peges på, at der med hensyn til de i ændringsforslaget til § 15 omhandlede arbejdsforhold ikke er grund til at regne med nogen væsentlig merudgift i forhold til tidligere. Da imidlertid disse arbejdsforhold